

Maade, at han positivt stiller Forslag derom. Det bestemmes, at der skal være Fodringsforbud, og at der skal være Udførselsforbud. Det er heller ikke noget nyt. Det har vi haft tidligere. Det er heller ikke noget nyt, at vi skal sættes paa Ration, at vi kun skal have det Brød, som tilmaales os efter Landbrugsministerens Forslag, hvad enten der nu er Tale om Rugbrød eller om andet Brød. Det er heller ikke noget nyt, at der fastsættes Maksimalpriser; disse forhadte Maksimalpriser havde man ogsaa i den tidligere højtærede Indenrigsministers Forslag. At det er lidt andre Priser, kan ikke forandre Forholdets sande Karakter — Princippet er det samme. Straffebestemmelserne er saamænd ogsaa de samme. Der er slet ingen Forskel paa det, som den højtærede Landbrugsminister har digtet for os, og det, som den tidligere højtærede Indenrigsminister, Hr. Røde, foreslog os. Nye er Tallene; de er anderledes end de Tal, vi tidligere opererede med. Det foreslaas af den højtærede Landbrugsminister, at Brødkornet skal betales med en Pris af 43—44 Kr., alt efter som Afleveringstiden bliver. Derved skrues vi Prisniveauet yderligere i Vejret, og hvad det vil føre til, kan enhver tænke sit om. Jeg tror, man maa erkende, at ingen kan være i Tvivl om, at det i alt Fald vil føre til, at det vil blive yderligere vanskeligt baade for Kommunerne og for de private, der skal købe Kornet, og for Statskassen, der skal stille Midler til Raadighed, at klare de Vanskeligheder, som vil fremkomme i den nærmeste Tid.

Det har hidtil været krævet af Repræsentanter for Rugproducenterne, at de skulde stilles paa en saadan Plads ved Prisernes Regulering, at der ikke kunde være Tale om, at de kom ned paa den nederste Plads. Nu er Forholdet imidlertid dette, saaledes som Forslaget er bygget op af den højtærede Landbrugsminister, at det meget vel kan tænkes, at de kommer ned paa en Plads, der er lavere end den, Vaarkornsproducenterne faar. Man kan ikke sige noget aldeles afgørende om dette; idet man først har Rede paa det, naar i alt Fald en Del af Høstaaret er gaaet, saa man ser, hvorledes Vaarkornspriserne bliver. Men det er meget sandsynligt, at Forholdet kan blive saaledes udenfor Landets Grænser, at vort Korn kan sælges til saa høje Priser, at Landmændene selv med Fradrag af det, som Statskassen forbeholder sig at tage som sit, kan faa en Pris, der ligger over Brødkornsprisen. Det kan den højtærede Landbrugsminister intet vide om; jeg kan heller ikke vide noget bestemt

om det, men det, som med Sikkerhed kan siges, er, at Landbrugsministeren har fremsat et Lovforslag, som paa det Omraade ikke tilfredsstiller, ikke dækker de Krav, der fra Landbrugets Side, ogsaa her i Tinget, er hævdede som det rette ved tidligere Lejligheder.

Nyt er, at der indføres Afregning efter hollandsk Vægt, men det er jo ikke et Krav, som den højtærede Landbrugsminister har rejst, det er ikke noget, den højtærede Landbrugsminister har fundet paa. Spørgsmaalet herom har været drøftet her i Rigsdagen mange Gange, og navnlig ved Behandlingerne af de to sidste Kornlovsforslag er der stillet Forslag derom, men Venstre har altid modsat sig det. Konservativt og socialdemokratiske Rigsdagsmænd har givet en saadan Bestemmelse deres Tilslutning, men Venstre har positivt modsat sig den og har gjort det, fordi Venstre betragtede det som noget af det mest uretfærdige, man overhovedet kunde stille op, at Brødkornet skulde afregnes efter hollandsk Vægt; og da Venstre havde fornøden Magt og Myndighed, forhindredes det ogsaa. Nu er den højtærede Landbrugsminister imidlertid ved sine Overvejelser kommet til det Resultat, at han paa det Omraade tidligere har taget grundigt fejl; og det er overmaade anerkendelsesværdigt, at han straks efter, at han virkelig har faaet noget Ansvar, straks, da han skal tage Konsekvenserne af sine Handlinger, bekender, at han tog grundigt fejl, og indrømmer, at der kan ingen Ret og Rimelighed være i, at Kornet skal afregnes paa anden Maade end efter hollandsk Vægt. Det er altsaa for saa vidt noget nyt og dog noget gammelt, som Landbrugsministeren har laant fra os andre.

Nye er, som jeg sagde, ogsaa Tallene for Prisansættelserne. Nye er Tallene vedrørende Brød, og nye er Tallene vedrørende Hvedemel, der skal sælges fra Møllerne til Bagerne, som skal bage Brød deraf. I Øjeblikket er det fastsat, at 1 hkg Rug skal koste 15 Kr., leveret til Mølleren; denne Pris foreslaas nu bibeholdt — dog med visse Reservationer — indtil 1. April 1921, derefter skal den stige til 25 Kr. Her har vi altsaa Tal til Bedømmelse af, hvorledes Rugbrødspriserne kan ventes at ville blive i det kommende Aar. Jeg gaar ud fra, saaledes som Forholdene ligger, at Rugbrødsprisen fra nu og indtil 1. April vil komme til at andrage ca. 1 Kr. 10 Øre. Den stadige Prisstigning af saa at sige alt, den stadige